Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/413

z dnia 18 marca 2016 r.

określająca lokalizację infrastruktury naziemnej systemu ustanowionego w ramach programu Galileo i ustanawiająca środki konieczne do zapewnienia jego funkcjonowania oraz uchylająca decyzję wykonawczą 2012/117/UE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 74 z 19.3.2016, s. 45)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/115 z dnia 24 stycznia 2018 r.	L 20	14	25.1.2018
►M2	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/488 z dnia 25 marca 2019 r.	L 84	4	26.3.2019

▼B

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/413

z dnia 18 marca 2016 r.

określająca lokalizację infrastruktury naziemnej systemu ustanowionego w ramach programu Galileo i ustanawiająca środki konieczne do zapewnienia jego funkcjonowania oraz uchylająca decyzję wykonawczą 2012/117/UE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Artykuł 1

Lokalizacja infrastruktury naziemnej systemu ustanowionego w ramach programu Galileo i środki konieczne do zapewnienia jego funkcjonowania znajdują się w załączniku.

Artykuł 2

Decyzja wykonawcza 2012/117/UE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼B

ZAŁĄCZNIK

Nazwa	Lokalizacja i środki realizacji służące prawidłowemu funkcjonowaniu
Centra naziemne	
Dwa centra kontrolne Galileo (GCC)	Obydwa centra kontrolne zrealizowano pomiędzy 2009 a 2014 r., odpowiednio w Oberpfaffenhofen (Niemcy) i Fucino (Włochy). Powinny one być przedmiotem dwóch umów podpisanych odpowiednio z Niemcami i Włochami.
Centrum monitorowania bezpieczeństwa Galileo (GSMC)	►M1 Centrum monitorowania bezpieczeństwa Galileo, podzielone na dwie części, powstaje we Francji i w Hiszpanii. Realizację ośrodka we Francji zakończono w 2017 r. i przeprowadzono na podstawie umowy podpisanej z Francją w 2013 r. Realizacja ośrodka w Hiszpanii rozpocznie się w marcu 2018 r. przy ograniczonym zakresie instalacji i powinna zostać całkowicie zakończona w marcu 2019 r. W 2018 r. należy podpisać w jej sprawie umowę z Hiszpanią. ◄
Centrum usług GNSS (GSC)	Centrum usług GNSS powstaje stopniowo w Madrycie (Hiszpania). Realizacja rozpoczęła się w 2011 r. i powinna się zakończyć w 2016 r. Realizacja ta była przedmiotem umowy podpisanej z Hiszpanią w 2014 r.
Centrum usług SAR	Centrum usług SAR powstało w Tuluzie (Francja), pomiędzy 2012 a 2014 r. Powinno ono być przedmiotem umowy ramowej na świadczenie usług zawartej z francuskim krajowym centrum badań przestrzennych (CNES).
Centrum referencyjne Galileo (GRC)	Centrum referencyjne Galileo powstaje stopniowo w Noordwijk (Niderlandy). Realizacja rozpoczęła się w 2015 r. i powinna zakończyć się w 2017 r. Realizacja ta powinna być przedmiotem umowy podpisanej z Niderlandami w 2016 r.
Centrum ILS	Centrum zintegrowanego wsparcia logistycznego (zwane dalej „centrum ILS”) powinno być oddane do użytku w Transinne (Belgia) w trakcie 2016 r. i być przedmiotem umowy z Belgią.

▼B

Nazwa	Lokalizacja i środki realizacji służące prawidłowemu funkcjonowaniu
Stacja testów orbitalnych	Stacja testów orbitalnych powstała w 2010 r. w Redu (Belgia).

Naziemne stacje oddalone	
Stacje TTC	Stacje TTC powstały między 2010 a 2014 r. w Kirunie (Szwecja), w Kourou (Francja), na Reunion (Francja) i w Numei (Nowa Kaledonia). Jedna stacja TTC powinna powstać w Papeete (Polinezja Francuska) w 2016/2017 r. Realizacja tych stacji TTC jest przedmiotem umów zawartych między Europejską Agencją Kosmiczną a usługodawcami.
Stacje GSS	Stacje GSS powstały między 2009 a 2014 r. na Azorach (Portugalia), ►M2 ——— ◄, w Fucino (Włochy), Jan Mayen (Norwegia), na Wyspach Kerguelena, w Kirunie (Szwecja), w Kourou (Francja), na Reunion (Francja), ►M2 ——— ◄, w Numei (Nowa Kaledonia), Papeete (Polinezja Francuska), Redu (Belgia), Saint Pierre i Miquelon, na Svalbardzie (Norwegia) i w Troll (Norwegia). Jedna stacja GSS powinna powstać na Wallis w 2016/2017 r. Realizacja tych stacji GSS jest przedmiotem umów zawartych między Europejską Agencją Kosmiczną a usługodawcami.
Stacje ULS	Stacje ULS powstały między 2009 a 2011 r. na Tahiti (Polinezja Francuska), w Kourou (Francja), na Reunion (Francja), w Nowej Kaledonii i na Svalbardzie (Norwegia). Realizacja tych stacji ULS jest przedmiotem umów zawartych między Europejską Agencją Kosmiczną a usługodawcami.
Stacje SAR	Stacje SAR zwane „Meolut” powstały w 2012 i 2013 r. w Makarios (Cypr), Maspalomas (Hiszpania) i na Svalbardzie (Norwegia). Stacje SAR, składające się ze znacznika referencyjnego SAR, powstały w Makarios (Cypr), Maspalomas (Hiszpania), Santa Maria (Portugalia), Tuluzie (Francja) i na Svalbardzie (Norwegia).

▼B

Nazwa	Lokalizacja i środki realizacji służące prawidłowemu funkcjonowaniu
	Realizacja tych stacji SAR była przedmiotem umów między Europejską Agencją Kosmiczną a usługodawcami w odniesieniu do stacji w Maspalomas, Santa Maria i na Svalbardzie, protokołu ustaleń między Komisją a Cyprem w odniesieniu do stacji w Makarios, umowy między Komisją a usługodawcą w odniesieniu do stacji w Tuluzie.